ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Faisala Husseiniho v právní věci žalobce: **V. H. B.,** zastoupen advokátem Mgr. Theobaldem Ptoszkem, Horní 1642/55a, Ostrava, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2022, čj. MV-2776-5/SO-2022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 8. 2023, čj. 22 A 29/2022-37,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci, kasační stížnost a vyjádření k ní

[1] Ministerstvo vnitra zrušilo rozhodnutím ze dne 17. 3. 2021 povolení k trvalému pobytu žalobce na území ČR z důvodu podle § 87l odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Důvodem bylo, že žalobce byl v letech 2006-2020 opakovaně odsouzen za trestnou činnost. Žalovaná k odvolání zrušila rozhodnutí ministerstva a uložila mu, aby se v dalším řízení věnovalo přiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce. Ministerstvo následně rozhodnutím ze dne 9. 11. 2021 opětovně rozhodlo o zrušení povolení k trvalému pobytu žalobce. Současně mu stanovilo lhůtu k vycestování a uložilo výjezdní příkaz. Odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaná zamítla. Stejně tak krajský soud zamítl žalobcovu žalobu.

[2] Žalobce (stěžovatel) nyní brojí proti rozsudku krajského soudu kasační stížností. Stěžovatel namítl, že žádné z trestněprávních jednání nelze označit za závažnou trestnou

činnost. Stěžovatel v trestních řízeních zpravidla doznal vinu a následně jednal tak, aby napravil následky svých činů. Jednání z roku 2019 se dopustil z neznalosti práva. Správní orgány ve svých rozhodnutích hodnotily především stěžovatelovu trestní minulost, nikoli další podstatné faktory. Poslední roky přitom stěžovatel žije spořádaným životem. Stěžovatel upozornil, že krajský soud v bodu 5 napadeného rozsudku nepravdivě uvedl časovou souvislost mezi zahájením správního řízení a trestním stíháním stěžovatele.

[3] Stěžovatel citoval čl. 27 odst. 2 směrnice 2004/38/ES. Při hodnocení jeho osoby nelze přihlížet pouze k počtu odsouzení; je nutné posoudit též povahu odsouzení, jeho délku či následné chování stěžovatele. Správní rozhodnutí nerozlišují závažnost spáchané trestné činnosti.

[4] Stěžovatel nesouhlasí s tím, že se stýká se svými zletilými dětmi jen sporadicky. Toto tvrzení bylo uvedeno v protokolu o jednání, kterého se stěžovatel účastnil bez svého zástupce, a pro jazykovou bariéru vznikla tato nepřesnost. Stěžovatel má se svými zletilými dětmi úzké vazby. V roce 2001 byly svěřeny do jeho péče. Stěžovatel bydlí ve společné domácnosti s manželkou a nezletilou dcerou. O nezletilou dceru pečuje primárně on. Doprovází ji do školy a do kroužků. Nezletilá dcera navštěvuje osmou třídu základní školy, nemá žádné výchovné problémy. Stěžovatel zpřetrhal veškeré vazby na svou domovinu. Jeho rodiče zemřeli a s ostatními příbuznými není v pravidelném kontaktu. Stěžovatel ve Vietnamu nevlastní žádný movitý ani nemovitý majetek. Je otázka, zda by tam dokázal důstojně uživit sebe a svou rodinu a zároveň zajistit dceři srovnatelnou úroveň vzdělání jako v ČR.

[5] Podle žalované je kasační stížnost nedůvodná.

2. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Kasační stížnost **není** důvodná.

[7] Podle § 87l odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců *ministerstvo rozhodnutím zruší povolení k trvalému pobytu, jestliže držitel tohoto povolení ohrožuje bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušuje veřejný pořádek, není-li zahájeno řízení o správním vyhoštění, za podmínky, že rozhodnutí bude přiměřené z hlediska zásahu do jeho soukromého nebo rodinného života*.

[8] Stěžovatel pobývá na území ČR od roku 1989, trvalý pobyt zde získal v roce 1995. V letech 2006 až 2020 byl celkem šestkrát pravomocně odsouzen (v letech 2006, 2012, 2013 a 2019 opakovaně pro trestný čin porušení předpisů o nálepkách a jiných předmětech k označení zboží, v roce 2013 z důvodu napomáhání k neoprávněnému pobytu na území republiky a v roce 2020 pro zločin krácení daně, poplatku a podobné povinné platby a přečin porušení práv k ochranné známce a jiným označením). Podle NSS nelze přisvědčit námitkám stěžovatele, že by správní orgány rozhodly o zrušení trvalého pobytu pouze s odkazem na počet odsouzení. Správní orgány se pečlivě věnovaly i dalším faktorům. Ministerstvo na str. 3-4 uvedlo, že stěžovatel se dopouští trestné činnosti opakovaně a dlouhodobě, uložené tresty zjevně nemají na jeho chování žádný dopad (stěžovatel neupustil od trestné činnosti ani během zkušební doby podmíněného trestu). To vše značí nedostatečnou úctu k českému právnímu řádu a správní orgán vede k důvodné obavě, že stěžovatel bude i v budoucnu narušovat veřejný pořádek. Dále ministerstvo vyzdvihlo motivaci stěžovatele, jíž je

především jeho vlastní zájem a majetkový prospěch na úkor státu (stěžovatel se dopouštěl především trestných činů hospodářského charakteru, zejména v oblasti správy daní). Ministerstvo své závěry podrobně popsalo na dalších stranách svého rozhodnutí a zdůraznilo, že samotné odsouzení není důvodem pro zrušení trvalého pobytu (např. str. 10). Ke stejným závěrům ve svém rozhodnutí dospěla i žalovaná (např. str. 6).

[9] NSS dodává, že se závažné narušování veřejného pořádku nezrcadlí výlučně v závažnosti trestné činnosti, jak ji kategorizuje trestní zákoník. NSS v rozsudku ze dne 18. 4. 2013, čj. 5 As 73/2011-146, č. 2882/2013 Sb. NSS, konstatoval, že narušování veřejného pořádku závažným způsobem podle § 87l odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců je třeba vykládat jako jednání, které je skutečným, aktuálním a dostatečně závažným ohrožením některého ze základních zájmů společnosti. Při hodnocení, zda cizinec závažně narušuje veřejný pořádek, se přihlédne zejména k četnosti trestného jednání, jeho trvání, chování po odsouzení, tendenci k opakování trestné činnosti v budoucnosti apod. Skutečnost, že stěžovatel nebyl v posledních třech letech odsouzen, nemůže omluvit jeho předchozí protispolečenské chování. Minulá trestná činnost cizince totiž může být rozhodující pro zrušení povolení k trvalému pobytu i v případě, kdy se již cizinec v době vydání rozhodnutí nedopouští porušování veřejného pořádku (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 3. 2017, čj. 9 Azs 313/2016-41, bod 31, či ze dne 20. 10. 2020, čj. 1 Azs 58/2020-42, body 19-21).

[10] Stěžovatel dále argumentuje tím, že dopad rozhodnutí správních orgánů do jeho soukromého a rodinného života je nepřiměřený. Tuto námitku vztahuje především k nutné péči o svou nezletilou dceru, která má české občanství a v ČR studuje základní školu.

[11] Nezletilá dcera se narodila 28. 9. 2009 a bude končit základní školu. Stěžovatel namítl, že se o ni stará hlavně on, doprovází ji do školy a na kroužky. NSS nepředpokládá, že ve věku 14 let by bylo stále nezbytné, aby stěžovatel dceru doprovázel do školy a na mimoškolní aktivity. Zletilé děti stěžovatele jsou již samostatné, žijí ve vlastních domovech v Karlových Varech a v Praze a pracují. Domácnost, kterou stěžovatel sdílí s manželkou a nezletilou dcerou, finančně zajišťuje manželka stěžovatele. Ta podniká – má prodejnu s potravinami, stěžovatel v ní bezplatně vypomáhá. Stěžovatel žádné příjmy nemá (jeho živnostenské oprávnění bylo ke dni 15. 1. 2013 zrušeno z důvodu ztráty bezúhonnosti). V ČR žádné jiné příbuzné nemá, po více než 30 letech se ani nenaučil český jazyk, aby se sám mohl dorozumět. Ve Vietnamu má sourozence, byť s nimi není v úzkém kontaktu (manželka stěžovatele při výslechu před správním orgánem uvedla, že tomu tak je kvůli neznalosti nové technologie).

[12] Stěžovatel namítl, že během jeho výslechu nebyl přítomen jeho advokát, a proto došlo v zápisu k nepřesnostem ohledně vztahu se zletilými dětmi. Tato námitka se neslučuje s realitou. Podpisy na protokolu o svědecké výpovědi stěžovatele ze dne 21. 1. 2021 dokládají, že při výslechu byli přítomni zástupce stěžovatele i tlumočník do vietnamského jazyka. Tlumočník byl též u výslechu stěžovatelovy manželky dne 22. 7. 2021.

[13] NSS sdílí názor správních orgánů a krajského soudu, že zrušení trvalého pobytu stěžovatele nebude mít za následek nepřiměřený dopad do soukromého a rodinného života stěžovatele. Na stěžovateli aktuálně nikdo není existenčně závislý. Jak ve svém rozhodnutí uvedlo již ministerstvo, manželka a nezletilá dcera se mohou samy rozhodnout, zda v ČR

zůstanou, či budou následovat stěžovatele do země původu. NSS shodně s těmito orgány připouští, že by se jednalo o zásadní životní změnu. Tato skutečnost však nemůže převážit nad veřejným zájmem, který v této věci nepochybně svědčí zrušení trvalého pobytu stěžovatele. NSS v této souvislosti dodává, že nezletilá dcera má české občanství jen díky trestné činnosti stěžovatele, jenž zajistil, aby byl do rodného listu jako otec nezletilé dcery zapsán český občan (za tento trestný čin byl stěžovatel odsouzen v roce 2013). V závislosti na českém občanství dcery pak získala manželka stěžovatele přechodný pobyt (pobývá zde na základě fikce pobytu). Je tedy zřejmé, že původcem případných neblahých dopadů na stěžovatelovu rodinu je právě stěžovatel, který i přes opakované odsouzení neustal v trestné činnosti. Ostatně z judikatury NSS plyne, že ani hledisko nejlepšího zájmu dítěte nemusí vždy a za všech okolností převládnout nad konkurujícím veřejným zájmem. Správní orgány jsou ovšem povinny věnovat dostatečnou pozornost hledání spravedlivé rovnováhy mezi nejlepším zájmem dítěte a případným konkurujícím veřejným zájmem (např. rozsudek ze dne 20. 12. 2022, čj. 4 Azs 269/2022-25, bod 27, či ze dne 31. 1. 2023, čj. 2 Azs 287/2022-34, body 21 a 25). To podle názoru NSS správní orgány v této věci splnily.

[14] Stěžovatel dále nesouhlasí s tím, že „*po zahájení řízení ve věci zrušení trvalého pobytu správní orgán I. stupně zjistil, že je žalobce znovu trestně stíhán a následně byl (...) dne 10. 3. 2020 (...) odsouzen*“. Toto tvrzení není pravdivé, neboť správní řízení bylo zahájeno teprve 16. 3. 2020, tedy po vyhlášení rozsudku trestního soudu. NSS k tomu uvádí, že krajský soud uvedený text citoval v bodě shrnujícím skutečnosti známé ze správního řízení, nejedná se tak o jeho závěr ve věci. Současně si lze tuto větu vyložit tak, že se správní orgán o trestním řízení dozvěděl až po zahájení správního řízení o zrušení trvalého pobytu.

3. Závěr a náklady řízení

[15] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatele není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[16] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto mu nepřísluší náhrada nákladů řízení. Žalované nevznikly žádné náklady vymykající se z její běžné činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. ledna 2024

Ondřej Mrákota
předseda senátu